

אחוזי בנייה מעטים ומלכוד תכנוני - סיפורו של ראסם עבידאת

העותר, **ראסם עבידאת**, הוא בן לאחת המשפחות הגדולות בשכונת גיבל אל-מוכבר. הוא הקים את ביתו על חלקת אדמה שקיבל מאביו, באזור שרובו שייך למשפחת עבידאת. הבית בן 2 קומות ושטחו כ- 106 מ"ר. כמו בשאר חלקי השכונה, גם למר עבידאת מותר לבנות על 25% בלבד, שנוצלו במלואם. בשנת 2003, חלק מהקרקעות בבעלות המשפחה הצמודות לביתו, הופקעו על ידי עיריית ירושלים "לצרכי ציבור".

כעת, בניו של ראסם אינם יכולים לבנות בתים, לא על גג ביתו ולא על קרקעות המשפחה שהופקעו. מלאי הקרקעות הזמינות לבניה שואף לאפס, ואין בנמצא היצע של דירות למכירה או לשכירות. בניו של ראסם רוצים להמשיך לחיות בשכונה אך יותר מכך, הם **חייבים** להישאר בה - שאם לא כן, יאבדו את מעמדם האזרחי כתושבי ירושלים.

ברבות השנים גילה מר עבידאת, כמו שאר תושבי השכונה, כי הפקעת הקרקעות נועדה להקמת השכונה היהודית "נוף ציון", שקמה בתוך גיבל אל-מוכבר. בפניו ניצבו שתי ברירות רעות: האחת, לבנות בניגוד לחוק וללא היתר על גג ביתו, כלומר להסתכן בתשלום קנסות כבדים והליכי הריסה; השנייה, להצטופף יחד עם הבנים ומשפחותיהם בתוך החדרים של ביתו הנוכחי.